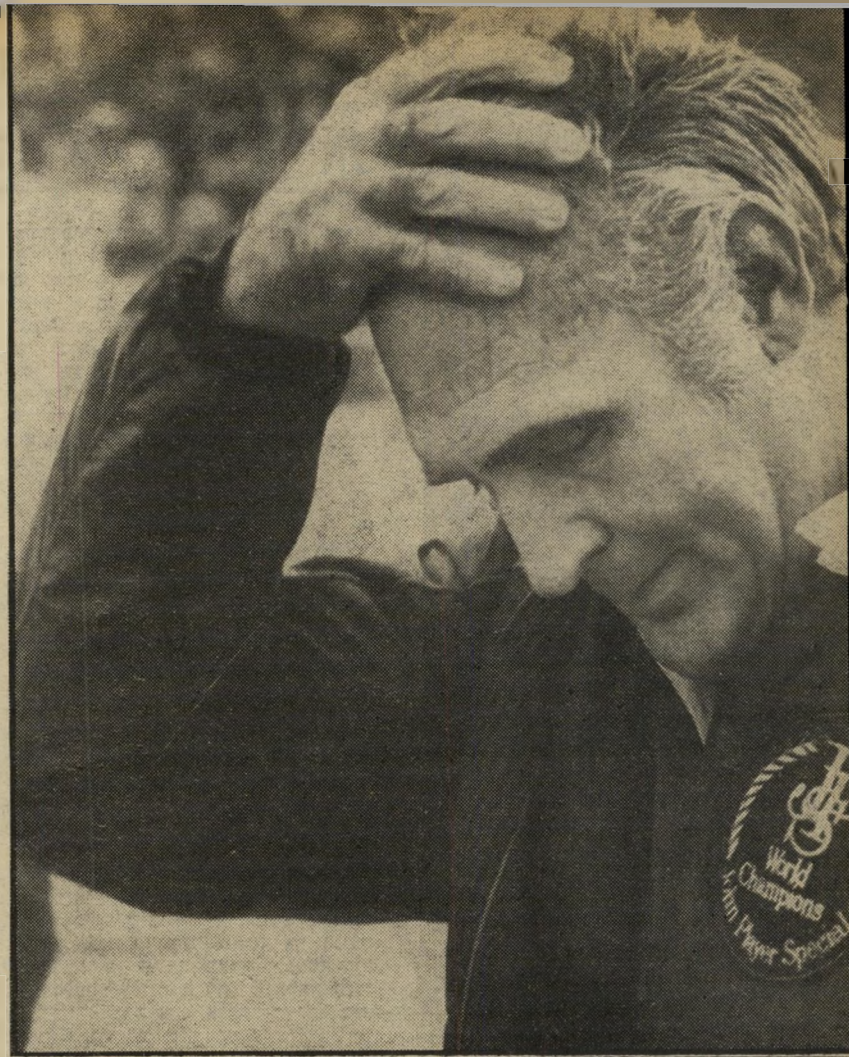

נפילתו ועלייתו מחדש של אלי פוקס,

מאמן הכדורגל של הפועל באר-שבע

שאחרי שהורחק הפך שוב לאליל הנגב

אלי אלי למה עזבתני?

„נאבי ראשׁי“ עד לדקה ה־60 גרמו כדורגלני הפועל באר-שבע, כאבי ראש, למאמנס. בתמונה, מביעות פניו של אלי פוקס את אי-שביעות רצונו מההחמצות הרבות של חלוצי קבוצתו ששיחקו נגד הפועל תל-אביב.

רים הבאים — יפטר המאמן אוטומטית. על החוזה הדקדוני, שרק מאמן שאינו מכיר את תעתועיו של הכדור העגול היה מסוגל לראות בו חוזה בריחתימה היה כבר חתום אדם טל, יושב-ראש הנהלת הפועל באר-שבע.

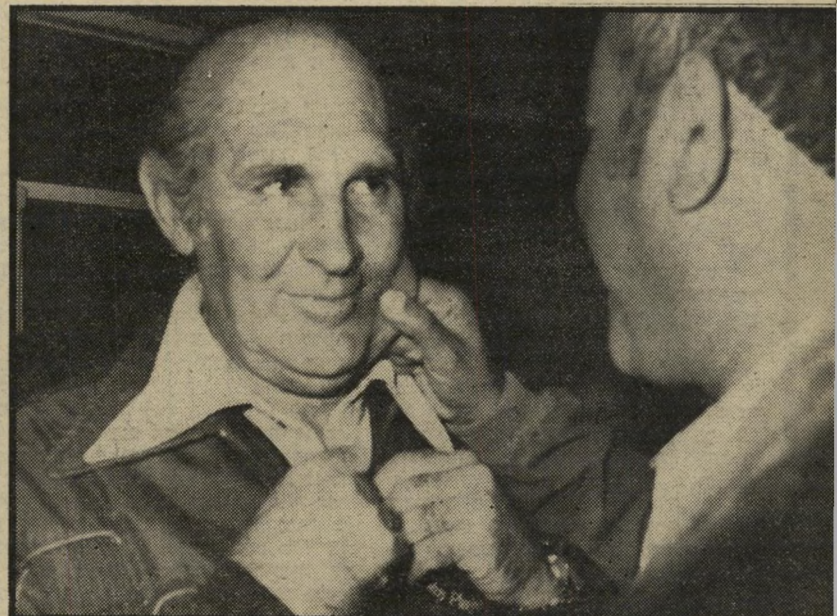
נגד חוזה דקדוני זה יצאו מיספר גופים ואנשים, שראו בעצם כתיבתו משום חוליי רע חדש, העלול לאיים גם על מאמנים אחרים. משקרא חברי-הכנסת יוסי שריד את תוכן החוזה שפורסם בעיתונים, צילצל מייד למאמן אלי פוקס, ואמר לו — ספק בצחוק ספק ברצינות: „אל דאגה, אם הם (הנהלת הפועל באר-שבע) ינסו להור ציא לך שעה מהראש, אני אוציא להם את כל הראש.“

ועדת-הספורט של הכנסת, יחד עם אירי גון המאמנים, החליטו לצאת במילחמה נגד החוזה ונגד הנהלת הפועל באר-שבע

הרמועות כימעט שניקוו בעיניה של ברכה פוקס, רעייתו של מאמן הפועל באר-שבע, אלי פוקס. היה זה במרץ יום הראשון, ה־8 בנובמבר, אחרי המחזור השביעי — שבו הובסה הפועל באר-שבע 3:0 על-ידי הכוח רמת-גן. אחד מבני-מישפחתה הודיע לה, באותו ערב, כי בתוכנית היום בספורט ברדיו הודיעה הנהלת הפועל באר-שבע, שהיא מוציאה את מאמנה לחופשה. הטענה שבפי התנהלה היתה: אלי פוקס סובל מ„לחצים נפשיים“.

מכאן החלה מתגלגלת פרשת אלי פוקס. השלב הבא שבה היה ניסיון להחתים את המאמן על חוזה שלא היה לו תקדים בי כדורגל בעולם.

עיקרו של החוזה המחפיר היה, שאם לא תשיג הפועל באר-שבע שש נקודות מתוך עשר אפשריות — בחמישה המחזרי

אלי פוקס זוכה בצביטה בלחי אחרי הניצחון... לתרועעות אוהדי הפועל ב"ש...